

Część II

Prowadzenie działalności gospodarczej, podatki, ubezpieczenia i prawo pracy w Republice Czeskiej w 2022 roku

Ing. Jaroslava Syrovátková, Ph.D.

Podatki w Republice Czeskiej w 2022 roku.

Spis treści

2.	Podatki w Republice Czeskiej	2
2.1.	System podatkowy	2
2.2.	Podstawy prawne	2
2.3.	Numer identyfikacji podatkowej	3
2.4.	Podatek od towarów i usług (VAT)	4
2.4.1.	Zgłoszenie kontrolne	7
2.4.2.	Nieuczciwy płatnik podatku VAT	8
2.4.3.	Nieuczciwa osoba	8
2.5.	Podatki akcyzowe	8
2.5.1.	Udokumentowanie opodatkowania wybranych produktów	9
2.6.	Podatek dochodowy od osób prawnych	9
2.6.1.	Księgowość osób prawnych	10
2.7.	Ewidencja podatkowa	11
2.7.1.	Ewidencja podatkowa	11
2.7.2.	Elektroniczna ewidencja utargów (przychodów gotówkowych)	11
2.8.	Podatek od nieruchomości	12
2.8.1.	Podatek od gruntów	12
2.8.2.	Podatek od budowli i jednostek mieszkalnych	13
2.9.	Podatek drogowy	14
2.11.	Ordynacja podatkowa	15
2.12.	Kodeks karny	16

2.12.1.	Pomniejszanie podatku, opłaty lub innej obowiązkowej daniny	16
2.12.2.	Nieodprowadzenie podatku, składki na ubezpieczenie społeczne i innej obowiązkowej daniny	17
2.12.3.	Szczególne postanowienia dotyczące czynnego żalu	17
2.12.4.	Niespełnienie obowiązku zgłoszeniowego w postępowaniu podatkowym	17
2.12.5.	Naruszenie przepisów o banderolach i innych przedmiotach służących oznakowaniu towarów	17
2.12.6.	Podrabianie i przerabianie przedmiotów służących oznakowaniu towarów w celach podatkowych i przedmiotów potwierdzających obowiązek uiszczenia opłaty	17
2.12.7.	Podrabianie i przerabianie znaczków	18
2.12.8.	Naruszenie zakazów w czasie stanu nadzwyczajnego w gospodarce dewizowej	18

2. Podatki w Republice Czeskiej

2.1. System podatkowy

Na system podatkowy Republiki Czeskiej składają się wszystkie podatki, które są na jej terenie w pewnym okresie czasu inkasowane. Poszczególne podatki są uregulowane we właściwych ustawach podatkowych.

Podmiotem podatku jest osoba fizyczna lub prawna, na której, z mocy ustawy, ciąży obowiązek odprowadzania lub płacenia podatku. Osoby te muszą posiadać numer identyfikacji podatkowej.

2.2 Podstawy prawne

System podatkowy uregulowany jest poniższymi przepisami prawa

- a) **acquis communautaire** (dorobek prawny) Unii Europejskiej przyjęty z dniem 1.5.2004 roku jako obowiązujący na terytorium Republiki Czeskiej, omówiony w części 1.
- b) **Ustawy Republiki Czeskiej**
 - Ustawa Czeskiej Rady Narodowej nr 16 z 1993 roku o podatku drogowym z dnia 21.12.1992 roku (Zákon ČNR č. 16/1993 Sb., o dani silniční ze dne 21.12.1992)
 - Ustawa nr 235 z 2004 roku o podatku od wartości dodanej z dnia 1.04.2004 roku (Zákon č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty ze dne 1.4.2004)
 - Ustawa nr 261 z 2007 roku o stabilizacji budżetów publicznych z dnia 19.09.2007 roku (Zákon č. 261/2007 Sb., o stabilizaci veřejných rozpočtů ze dne 19.9.2007)
 - Ustawa nr 280 z 2009 roku, ordynacja podatkowa, z 22.07.2009 roku (Zákon č. 280/2009 Sb., daňový řád ze dne 22.7.2009)
 - Ustawa Czeskiej Rady Narodowej nr 338 z 1992 roku o podatku od nieruchomości z dnia 4.05.1992 roku (Zákon ČNR č. 338/1992 Sb., o dani z nemovitých věcí ze dne 4.5.1992)
 - Ustawa nr 353 z 2003 roku o podatkach akcyzowych z dnia 26.09.2003 roku (Zákon č. 353/2003 Sb., o spotřebních dani ze dne 26.9.2003)
 - Ustawa nr 565 z 1990 roku o opłatach lokalnych z dnia 13.12.1990 roku (Zákon č. 565/1990 Sb., o místních poplatcích ze dne 13.12.1990)

- Ustawa nr 586 z 1992 roku o podatkach dochodowych z dnia 20.01.1992 roku (Zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů z dne 20.11.1992)
- Ustawa nr 593 z 1992 roku o rezerwach na zapewnienie podstawy opodatkowania podatkiem dochodowym z dnia 20.11.1992 roku (Zákon č. 593/1992 Sb., o rezervách pro zajištění základu daně z příjmů ze dne 20.11.1992)
- c) **Przepisy wykonawcze (rozporządzenia, obwieszczenia)**
 - Zarządzenie Senatu nr 340 z 2013 roku o podatku od nabycia nieruchomości z dnia 9.01.2013 roku (Zákonné opatření Senátu č. 340/2013 Sb., o dani z nabytí nemovitých věcí ze dne 9.1.2013)
- d) **Inne ustawy**
 - Ustawa nr 40 z 2009 roku, Kodeks Karny, z dnia 7.08.2009 roku (Zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník ze dne 7.8.2009)
 - Ustawa nr 89 z 2012 roku, Kodeks Cywilny, z dnia 3.02.2012 roku (Zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník ze dne 3.2.2012)
 - Ustawa nr 90 z 2012 roku o korporacjach handlowych i spółdzielniach z dnia 25.01.2012 roku (Zákon č. 90/2012 Sb., o obchodních korporacích a družstvech ze dne 25.1.2012)
 - Ustawa nr 455 z 1991 roku o działalności gospodarczej z dnia 2.10.1991 roku (Zákon č. 455/1991 Sb., o živnostenské podnikání (živnostenský zákon) ze dne 2.10.1991)
 - Ustawa nr 499 z 2004 roku o archiwizacji i zarządzaniu aktami z dnia 30.6.2004 roku (Zákon č. 499/2004 Sb., o archivnictví a spisové službě ze dne 30.6.2004)
 - Ustawa nr 563 z 1991 roku o rachunkowości z dnia 12.12.1991 roku (Zákon č. 563/1991 Sb., o účetnictví ze dne 12.12.1991)

2.3. Numer identyfikacji podatkowej

Numer identyfikacji podatkowej (daňové identifikační číslo, DIČ) to jednoznaczna identyfikacja podmiotu opodatkowania (płatnika lub podatnika). Każdy podmiot opodatkowania posiada swój numer identyfikacji podatkowej, przydzielany przez organ podatkowy (urząd skarbowy) po zarejestrowaniu się danego podmiotu. Numer identyfikacji podatkowej składa się z dwóch liter, określających kod kraju i numeru płatnika podatku. NIP składa się z kodu CZ i rdzennej części stanowiącej ogólny identyfikator. W przypadku osoby fizycznej to numer pesel lub inny identyfikator, o ile tak stanowi odrębna ustawa. W przypadku osoby prawnej to numer identyfikacyjny osoby (REGON). Jeżeli ogólny identyfikator nie został podmiotowi przydzielony, organ podatkowy przydziela własny identyfikator.

Poprzez swój NIP podatnik przekazuje organowi podatkowemu swoją tożsamość. Dlatego NIP należy używać przy każdym kontakcie z organem podatkowym. NIP jest szczególnie ważny dla prawidłowej identyfikacji płatności odprowadzanych na rzecz urzędu skarbowego.

Ponadto NIP używany jest do identyfikacji płatników podatku VAT. NIP identyfikuje płatnika w ramach całej Unii Europejskiej (w ramach UE stosowany jest angielski skrót VAT ID). Komisja Europejska oferuje także usługę mającą na celu sprawdzenie prawidłowości NIP. Płatnicy podatku VAT muszą podawać NIP na wszystkich swoich dokumentach i fakturach.

Ustawy podatkowe Republiki Czeskiej dotyczą ściśle także osób zagranicznych. Obowiązki podatkowe dotyczą osób zagranicznych tak samo jak osób czeskich. Dlatego osoba zagraniczna powinna szczegółowo zapoznać się z obowiązkami podatkowymi w Republice Czeskiej, by uniknąć późniejszych sankcji.

Podatki w Republice Czeskiej można sklasyfikować z kilku punktów widzenia. Przykładowo można je podzielić na podatki bezpośrednie i pośrednie. Podatki bezpośrednie charakteryzują się tym, że podatnikiem

i płatnikiem jest ta sama osoba. Podatek bezpośredni to obowiązkowa płatność określona w ustawie, podlegająca odprowadzeniu do budżetu publicznego. Podatkiem bezpośrednim opodatkowane są dochody lub majątek podatnika. Podatnik jest osobą zobowiązaną do zapłacenia podatku a także odprowadzenia go na rachunek urzędu skarbowego. Jest więc zarazem także płatnikiem. Podatki bezpośrednie można podzielić na podatki dochodowe i majątkowe. Podatki dochodowe obejmują podatek dochodowy od osób fizycznych i podatek dochodowy od osób prawnych. Wśród podatków majątkowych można wymienić podatek od nieruchomości, podatek od nabycia nieruchomości i podatek drogowy.

Natomiast podatki pośrednie charakteryzują się tym, że płatnik jest kim innym niż podatnik. Wśród podatków pośrednich można wymienić podatek dochodowy od osób fizycznych i prawnych oraz podatki majątkowe (podatek od nieruchomości, podatek od nabycia nieruchomości i podatek drogowy). Podatkiem pośrednim jest podatek od wartości dodanej, podatek akcyzowy (od spirytusu, piwa, wina, tytoniu, paliw i smarów) oraz podatek ekologiczny (podatek od gazu ziemnego, paliw stałych i energii elektrycznej).

W dalszej części opracowania podatki zostały podzielone na podatek od wartości dodanej, podatek akcyzowy, podatek dochodowy od osób prawnych, podatek dochodowy od osób fizycznych, podatek od nieruchomości, podatek drogowy i inne podatki.

2.4. Podatek od towarów i usług (VAT)

Podatek ten uregulowany jest ustawą nr 235 z 2004 o podatku od wartości dodanej (o dani z přidané hodnoty), zwaną dalej UVAT. To podatek uniwersalny, należący do najważniejszych elementów budżetu państwa.

Przedmiotem podatku VAT jest odpłatna dostawa towarów lub świadczenie usług przez osobę podlegającą opodatkowaniu w ramach prowadzonej działalności gospodarczej z miejscem świadczenia w kraju, import towarów z miejscem świadczenia w kraju. Ponadto wewnątrzspółnotowe nabycie za wynagrodzeniem towarów zrealizowane w kraju przez osobę podlegającą opodatkowaniu w ramach prowadzonej działalności gospodarczej lub osobę prawną niebędącą podatnikiem VAT oraz odpłatne nabycie nowego środka transportu z innego państwa członkowskiego przez osobę niebędącą podatnikiem VAT.

Świadczeniem podlegającym opodatkowaniu jest świadczenie, które jest przedmiotem opodatkowania i nie jest zwolnione z podatku. UVAT w § 2a określa wyłączenia z przedmiotu opodatkowania, np. nabycie towarów z innego państwa członkowskiego, jeżeli dostawa tych towarów byłaby w kraju zwolniona z podatku. § 2 UVAT umożliwia wybór przedmiotu opodatkowania. Osoba, która nabywa towary z innego państwa członkowskiego, które nie stanowią przedmiotu opodatkowania, może sama postanowić, czy to nabycie jest przedmiotem opodatkowania.

Płatnikiem staje się osoba podlegająca opodatkowaniu (§ 5 UVAT) z siedzibą w kraju, jeżeli jej obroty przekroczą w okresie poprzednich maksymalnie 12 bezpośrednio następujących po sobie miesięcy kalendarzowych kwotę 1 mln CZK. Wyjątek stanowią osoby, które realizują wyłącznie świadczenia zwolnione z podatku bez prawa do odliczenia. Osoba podlegająca opodatkowaniu staje się płatnikiem od pierwszego dnia drugiego miesiąca następującego po miesiącu, w którym zostały przekroczone określone obroty, o ile wcześniej nie stanie się płatnikiem w myśl UVAT.

Osobą podlegającą opodatkowaniu jest osoba fizyczna lub prawna, która samodzielnie prowadzi działalność gospodarczą, o ile UVAT nie stanowi w §5a inaczej. Osobą podlegającą opodatkowaniu jest także osoba prawna, która nie została założona lub stworzona w celu prowadzenia działalności gospodarczej, ale działalność taką prowadzi.

Zgodnie z ustawą poprzez działalność gospodarczą rozumie się ciągłą działalność podmiotów produkcyjnych, handlowych i usługowych, w tym działalność wydobywczą oraz produkcję rolniczą ciągłą działalność wykonywaną w myśl odrębnych przepisów prawa, w szczególności niezależną działalność naukową, literacką, artystyczną, wychowawczą lub nauczycieli oraz niezależną działalność lekarzy, prawników, inżynierów, architektów, dentyków i biegłych księgowych. Działalnością gospodarczą w rozumieniu ustawy jest także wykorzystanie

rzeczowych i niematerialnych składników majątku w celu osiągnięcia przychodów, jeżeli składniki te są wykorzystywane w trybie ciągłym.

Samodzielnie wykonywaną działalnością gospodarczą nie są czynności pracowników lub innych osób, które mają zawartą umowę z pracodawcą, na podstawie której pomiędzy pracodawcą a pracownikiem powstaje stosunek prawno-pracowniczy, względnie czynności osób, które są opodatkowane jako przychody z działalności najmnej w myśl odrębnych przepisów prawa.

Osoba podlegająca opodatkowaniu, o której mowa w § 6 UVAT, ma obowiązek złożenia zgłoszenia do rejestracji płatnika VAT w ciągu 15 dni od końca miesiąca kalendarzowego, w którym przekroczyła określony limit obrotów. Płatnik, o którym mowa w § 6a do § 6e UVAT, zobowiązany jest do złożenia zgłoszenia rejestracyjnego w ciągu 15 dni od dnia, w którym został płatnikiem.

Złożenie zgłoszenia rejestracyjnego może być także swobodną decyzją osób określonych w ustawie. Dotyczy to osób podlegających podatkowi mających siedzibę lub miejsce prowadzenia działalności w kraju, które realizują lub będą realizować świadczenia z prawem do odliczenia podatku. Ponadto dotyczy to także osób podlegających podatkowi, nieposiadających siedziby lub miejsca prowadzenia działalności w kraju, które będą realizować świadczenia z prawem do odliczenia podatku z miejscem świadczenia w kraju.

W myśl § 98 UVAT organ podatkowy opublikuje, w sposób umożliwiający dostęp na odległość, dane z rejestru płatników oraz osób zidentyfikowanych do celów VAT. Publikacji podlega numer identyfikacji podatkowej płatnika lub osoby zidentyfikowanej do celów VAT, firma handlowa lub imię i nazwisko oraz dodatek do imienia i nazwiska, siedziba płatnika lub osoby zidentyfikowanej do celów VAT oraz numer rachunku przeznaczony w zgłoszeniu rejestracyjnym płatnika do opublikowania lub informacja, że taki numer rachunku nie został wskazany. W Republice Czeskiej ze względu na przepisy wymienionej ustawy stworzono tzw. Rejestr Płatników VAT, za pośrednictwem którego można sprawdzić, czy dana osoba jest lub nie jest płatnikiem VAT oraz inne informacje. Wystarczy znać numer identyfikacji podatkowej osoby.

Przepisy § 109 UVAT wskazują na przypadki, kiedy płatnik ponosi odpowiedzialność za niezapłacony przez innego płatnika podatek VAT. Płatnik, który przyjmie podlegające opodatkowaniu świadczenie z miejscem świadczenia w kraju, zrealizowane przez innego płatnika, lub zapłaci za takie świadczenie, ponosi odpowiedzialność za niezapłacony podatek z tytułu tego świadczenia, jeżeli w momencie sprzedaży lub zapłaty za takie świadczenie wiedział lub powinien był lub mógł wiedzieć, że podatek wskazany na dokumencie fiskalnym nie zostanie w sposób umyślny zapłacony; płatnik, który realizuje to świadczenie lub otrzyma za nie zapłatę, umyślnie doprowadził lub doprowadzi do sytuacji, gdy nie może podatku zapłacić lub gdy ma miejsce ucieczka od podatku lub wyłudzenie korzyści podatkowej.

UVAT także określa zwolnienia z podatku VAT. W § 63 wymienione są świadczenia, które są zwolnione z opodatkowania a dotyczy ich prawo do odliczenia. Do świadczeń zwolnionych od podatku należy np. dostawa towarów do innego państwa członkowskiego, nabycie towarów z innego państwa członkowskiego, eksport towarów, usługi świadczone do państw trzecich, transport osób oraz import towarów.

Podstawę opodatkowania określa § 36 UVAT. Podstawę opodatkowania stanowi wszystko, co płatnik otrzymał lub ma otrzymać jako zapłatę z tytułu wykonanych podlegających opodatkowaniu świadczeń, w tym podlegające zapłacie kwoty podatku akcyzowego, od osoby, na rzecz której zrealizowano świadczenie, lub od osoby trzeciej, po odliczeniu podatku z tytułu tego podlegającego opodatkowaniu świadczenia. Podstawa opodatkowania obejmuje także inne podatki, opłaty lub świadczenia pieniężne o podobnym charakterze, dotacje do ceny, wydatki towarzyszące, które są naliczane osobie, na rzecz której realizowane jest podlegające opodatkowaniu świadczenie, w momencie jego świadczenia oraz inne.

Wydatkami towarzyszącymi do celów ustalenia podstawy opodatkowania są w szczególności koszty wysyłki, transportu, ubezpieczenia oraz prowizja. Podstawa opodatkowania podlega obniżeniu o rabat, jeżeli jest on udzielony na dzień zrealizowania świadczenia podlegającego opodatkowaniu. Natomiast § 36a UVAT określa szczególne przypadki ustalania podstawy opodatkowania.

Stawka podatku od wartości dodanej jest podstawowa, a ponadto obowiązują dwie obniżone. Podstawowa stawka wynosi 21%, pierwsza obniżona 15% a druga obniżona 10%. UVAT i jej załączniki określają, które towary i usługi objęte są jaką stawką. Dla świadczenia podlegającego opodatkowaniu stosowana jest stawka podatkowa obowiązująca na dzień powstania obowiązku podatkowego. W przypadku przyjętej płatności z tytułu świadczenia podlegającego opodatkowaniu stosowana jest stawka podatkowa obowiązująca dla tego świadczenia na dzień powstania obowiązku podatkowego z tytułu przyjętej zapłaty.

Podstawowa stawka podatkowa dotyczy towarów, o ile ustawa nie stanowi inaczej. W przypadku towarów, o których mowa w załączniku nr 3, ciepła i chłodu, stosowana jest pierwsza obniżona stawka podatkowa. W przypadku towarów, o których mowa w załączniku nr 3a, stosowana jest druga obniżona stawka podatkowa.

Także w przypadku usług stosowana jest podstawowa stawka podatkowa, o ile ustawa nie stanowi inaczej. W przypadku usług, o których mowa w załączniku nr 2, stosowana jest pierwsza obniżona stawka podatkowa.

Przepisy § 47 ustawy określają kolejne zasady dotyczące ustalenia właściwej stawki podatkowej. Przykładowo w przypadku importu dzieł sztuki, przedmiotów kolekcjonerskich oraz antyków, o których mowa w załączniku nr 4, stosowana jest pierwsza obniżona stawka podatkowa.

Płatnik powinien złożyć zeznanie podatkowe w ciągu 25 dni po końcu okresu podatkowego. Obowiązek ten na nim ciąży także w przypadku, gdy nie ma żadnego zobowiązania podatkowego. Zobowiązanie podatkowe należy uregulować w terminie wskazanym dla złożenia deklaracji podatkowej. Jeżeli w wyniku wymierzenia nadmiernego odliczenia powstanie nadpłata podlegająca zwrotowi powyżej 100 CZK, podlega ona zwrotowi na rzecz płatnika bez konieczności składania wniosku w ciągu 30 dni od wymierzenia nadmiernego odliczenia. Nie dotyczy to sytuacji, gdy podlegająca zwrotowi nadpłata powstanie w związku ze zmianą ustalonego podatku na podstawie dodatkowego wymiaru.

Okresem podatkowym jest miesiąc kalendarzowy. Ustawa umożliwia jednak także rozliczenia kwartalne, o ile obroty płatnika w poprzednim roku kalendarzowym nie przekroczyły 10 mln CZK, nie jest on niesolidnym płatnikiem, nie jest grupą i zmianę okresu podatkowego zgłosi organowi podatkowemu do końca stycznia danego roku kalendarzowego.

Płatnik lub osoba zidentyfikowana do celów VAT mają obowiązek prowadzenia do celów podatku VAT ewidencji wszystkich zdarzeń dotyczących ich zobowiązań podatkowych, w podziale niezbędnym do opracowania zeznania podatkowego lub informacji podsumowującej.

UVAT wymaga co do zasady elektronicznej formy zeznania podatkowego, dodatkowego zeznania podatkowego, informacji podsumowującej oraz załączników do tych dokumentów. Określa, że zgłoszenie rejestracyjne oraz zgłoszenie zmiany danych rejestracyjnych należy złożyć wyłącznie elektronicznie na adres elektroniczny biura podawczego opublikowany przez organ podatkowy; nie dotyczy to osób zidentyfikowanych do celów VAT. Powyższe nie dotyczy wyłącznie osoby fizycznej, która nie ma obowiązku składania dokumentów w formie elektronicznej, jeżeli jej obroty nie przekroczą w okresie poprzednich maksymalnie 12 bezpośrednio następujących po sobie miesięcy kalendarzowych kwoty 6 mln CZK lub nie ma wynikającego z przepisów obowiązku składania dokumentów drogą elektroniczną.

Rejestracja płatnika do celów podatku VAT może zostać anulowana z urzędu, przykładowo wówczas, gdy płatnik zaprzestał prowadzenia działalności gospodarczej i wykonuje tylko czynności zwolnione z opodatkowania bez prawa do odliczenia.

Płatnik może także złożyć wniosek o wyrejestrowanie się z VAT, zgodnie z warunkami określonymi w § 106 b ustawy.

W celu dokonania odliczenia konieczne jest, aby dokument fiskalny spełniał wszystkie wymogi określone w ustawie. W § 34 UVAT mowa o tym, że od momentu wystawienia dokumentu fiskalnego do końca okresu okre-

ślonego dla jego przechowywania, musi być zapewniona wiarygodność jego pochodzenia, nienaruszalność jego treści oraz czytelność.

2.4.1. Zgłoszenie kontrolne

Zgłoszenie kontrolne VAT to sprawozdanie podatkowe wprowadzone w Republice Czeskiej z dniem 1.1.2016 roku jako narzędzie służące przeciwdziałaniu oszustwom podatkowym. Wprowadzone zostało na mocy ustawy nr235 z 2004 roku o podatku od wartości dodanej. Zgłoszenie składane jest przez każdego płatnika podatku VAT wraz ze składanym zeznaniem podatkowym do VAT.

Zgłoszenie składa każdy podatnik podatku VAT, który w danym okresie zrealizował jakąś operację, która miała coś wspólnego z podatkiem VAT (przyjął lub zrealizował świadczenie wewnątrz krajowe lub płatność z jego tytułu, lub korzysta z prawa do odliczenia podatku). Przepisy nie przewidują żadnego odstępstwa, w związku z czym zgłoszenie dotyczy wszystkich płatników podatku VAT bez względu na wartość ich obrotów. A więc także drobnych przedsiębiorców, którzy stali się płatnikami podatku VAT dobrowolnie lub nie osiągają wartości obrotów zobowiązujących do zarejestrowania się. Zgłoszenia nie musi składać tylko taki podatnik podatku VAT, który w danym okresie nie miał żadnej operacji związanej z podatkiem VAT.

Zgłoszenie kontrolne składane jest w terminach składania zeznania podatkowego do VAT, a więc do 25. dnia miesiąca następującego po końcu danego okresu podatkowego. Zwykle mniejsze operacje wykazywane są sumarycznie, podobnie jak w zeznaniu vatovskim. Pojedynczo wyszczególniane są tylko operacje o większej wartości i transakcje specjalne (przeniesienie obowiązku podatkowego, handel złotem, z osobami zagranicznymi i korekty podatku w przypadku należności nieściągalnych). Dla poszczególnych operacji należy podać podstawowe informacje – identyfikację kontrahenta (w większości tylko NIP), wartość transakcji, strukturę i wysokość podatku VAT.

Dokładne informacje dotyczące przedmiotu transakcji (sprzedaż samochodu, zakup biletów, opracowanie ekspertyzy...) nie stanowią przedmiotu zgłoszenia. Typ przedmiotu świadczenia należy podać wyłącznie w przypadku transakcji specjalnych, gdy występuje przeniesienie obowiązku podatkowego. Zgłoszenie można złożyć wyłącznie drogą elektroniczną.

Złożenie drogą elektroniczną obowiązuje bez wyjątku, a więc dotyczy także drobnych przedsiębiorców o niskich obrotach. Każde złożenie musi zostać potwierdzone elektronicznie w momencie wysłania lub później poprzez doręczenie wydrukowanego potwierdzenia organowi podatkowemu, najpóźniej przed upływem terminu złożenia zgłoszenia.

Prostszym technicznie sposobem elektronicznego potwierdzenia jest wykorzystanie skrzynki danych elektronicznych. Zgłoszenie można potwierdzić w drodze zalogowania się w skrzynce danych elektronicznych w trakcie wysyłania lub można je wysłać przez skrzynkę danych elektronicznych w postaci pliku XML. Osoby prawne mają skrzynkę danych elektronicznych z mocy ustawy, przedsiębiorcy mogą złożyć wniosek o jej założenie. Poczta Czeska (Česká pošta) świadczy związaną z tym usługę bezpłatnie. Odpłatne są tylko usługi uzupełniające oraz autoryzowane wydrukowanie wiadomości. Po założeniu skrzynki danych elektronicznych organ podatkowy i inne organy władzy państwowej mogą z jej właścicielem kontaktować się już tylko elektronicznie. W skrzynce można ustawić wysyłanie wiadomości email z informacją o przyjęciu sankcji w razie niezłożenia zgłoszenia kontrolnego.

Jeżeli płatnik nie złoży zgłoszenia kontrolnego w wymaganym terminie, ma z mocy ustawy obowiązek zapłacenia kary w wysokości:

- 1000 CZK, jeżeli złoży je dodatkowo (po upływie terminu) bez wezwania organu podatkowego,
- 10 000 CZK, jeżeli złoży je w zastępczym terminie po wezwaniu organu podatkowego,
- 30 000 CZK, jeżeli nie złoży zgłoszenia kontrolnego po wezwaniu organu podatkowego do zmiany, uzupełnienia lub potwierdzenia danych podanych w złożonym zgłoszeniu kontrolnym lub

d) 50 000 CZK, jeżeli nie złoży zgłoszenia kontrolnego nawet w dodatkowym zastępczym terminie.

Organ podatkowy ma obowiązek (ponad ramy powyższego) nałożenia sankcji wynoszącej do 50 000 CZK na tego, kto na podstawie wezwania organu podatkowego do usunięcia nieścisłości nie zmieni lub nie uzupełni nieprawidłowych lub niepełnych danych w drodze kolejnego zgłoszenia kontrolnego.

Organ podatkowy ma obowiązek (ponad ramy powyższego) nałożenia sankcji wynoszącej do 500 000 CZK na tego, kto w rażący sposób utrudnia lub udaremnia pobór podatków poprzez niezłożenie zgłoszenia kontrolnego.

2.4.2 Nieuczciwy płatnik podatku VAT

Określenie nieuczciwego płatnika zyskuje płatnik podatku VAT, w który w rażący sposób nie wywiązuje się ze swoich obowiązków wobec organu podatkowego. Jeżeli przedsiębiorca odbierze towar lub usługę, ponosi odpowiedzialność za odprowadzenie podatku VAT do urzędu skarbowego.

2.4.3. Nieuczciwa osoba

W 2017 roku wprowadzono instytucję „nieuczciwej osoby”. Nieuczciwą osobą staje się przedsiębiorca, który nie jest płatnikiem podatku VAT i w rażący sposób nie spełni swoich obowiązków wobec organu podatkowego. Jeżeli później zostanie płatnikiem podatku VAT, zostaje zarazem nieuczciwym płatnikiem.

2.5. Podatki akcyzowe

Tak zwane podatki akcyzowe reguluje ustawa nr 353 z 2003 roku o podatkach akcyzowych. Zgodnie z ustawą podatkiem akcyzowym jest podatek od olejów mineralnych (produkty ropopochodne), od spirytusu, od piwa, od wina oraz produktów pośrednich oraz od wyrobów tytoniowych. Podatki akcyzowe administrują organy Administracji Celnej Republiki Czeskiej.

Przedmiotem podatków są wybrane wyroby wyprodukowane na obszarze podatkowym Unii europejskiej lub importowane na teren obszaru podatkowego Unii Europejskiej. Wybranymi wyrobami są ww. oleje mineralne, spirytus, piwo, wino i produkty pośrednie oraz wyroby tytoniowe.

Kto jest podatnikiem, określa §4 ustawy o podatkach akcyzowych. Ogólnie, płatnikiem podatku jest osoba prawna lub fizyczna, która przykładowo prowadzi skład podatkowy, jest uprawnionym odbiorcą, zarejestrowanym wysyłającym lub producentem, która ma obowiązek rejestracji podatkowej oraz zapłaty w związku z wprowadzeniem wymienionych wyrobów do wolnego obrotu podatkowego, lub w związku z utratą lub pomniejszeniem wartości wybranych wyrobów transportowanych w trybie warunkowego zwolnienia od podatku.

Z podatku są zwolnione niektóre wyroby, o których mowa w § 11 ustawy o podatkach akcyzowych. Zwolnienia dotyczą m. in. wyrobów z importu, jeżeli dotyczy ich zwolnienie od podatku wyrobów przywożonych w bagażu osobistym, zakupionych bez podatku w sytuacji zagrożenia państwa i w stanie wojennym na podstawie uchwały rady ministrów lub wyroby importowane z terenu państw członkowskich NATO na potrzeby sił zbrojnych NATO oraz inne wyroby, o których mowa w ustawie.

Przedmiotem podatków są wybrane wyroby wyprodukowane na obszarze podatkowym Unii Europejskiej lub importowane na teren obszaru podatkowego Unii Europejskiej. Obowiązek zadeklarowania i zapłacenia podatku w określonym terminie powstaje z chwilą wprowadzenia wybranych wyrobów do wolnego obrotu podatkowego na obszarze podatkowym Republiki Czeskiej. W przypadku importu wybranych wyrobów obowiązek zadeklarowania i zapłacenia podatku powstaje z dniem powstania długu celnego.

Podatek wyliczany jest poprzez pomnożenie podstawy opodatkowania przez stawkę podatkową określoną dla danego wyrobu. Podstawę opodatkowania stanowi ilość wybranych wyrobów wyrażona w jednostkach miary w zależności od rodzaju podatków. Przykładowo podstawę podatku akcyzowego od piwa stanowi ilość piwa wyrażona

w hektolitrach. Stawka podatkowa różni się także w zależności od rodzaju wyrobu. Stawka może być zależna od ilości lub być wyrażona procentowo. Stawki podatku od papierosów stanowią połączenie stawki procentowej i ilościowej.

Okresem podatkowym dla wybranych wyrobów, za wyjątkiem importowanych wybranych wyrobów, jest miesiąc kalendarzowy. Płatnicy zobowiązani do zadeklarowania i zapłaty podatku, powinni złożyć deklarację podatkową oddzielnie dla każdego podatku do urzędu celnego w ciągu 25 dni od końca okresu podatkowego, w którym obowiązek ten zaistniał, o ile ustawa nie stanowi inaczej.

2.5.1 Udokumentowanie opodatkowania wybranych produktów

Na obszarze Republiki Czeskiej opodatkowanie wybranych produktów wprowadzonych do swobodnego obrotu należy udokumentować na podstawie faktury (dokumentu podatkowego) lub dokumentu potwierdzającego sprzedaż, lub dokumentu potwierdzającego transport wybranych produktów wprowadzonych już do swobodnego obrotu. Opodatkowanie wybranych produktów wprowadzonych już do swobodnego obrotu należy udokumentować tylko wówczas, jeżeli nie są to produkty na użytek własny (osobisty). Wybrane produkty wprowadzone do swobodnego obrotu można transportować wyłącznie wraz z fakturą, dokumentem potwierdzającym sprzedaż, dokumentem potwierdzającym transport lub z decyzją urzędu celnego.

2.6. Podatek dochodowy od osób prawnych

Podatek dochodowy od osób prawnych uregulowany jest także w ustawie nr 586 z 1992 roku o podatkach dochodowych. Podatek dochodowy od osób prawnych pomniejsza zyski osób prawnych.

Przedmiot podatku określa § 18a – § 18b UPD. Ogólnie przedmiotem opodatkowania są przychody z wszystkich rodzajów działalności i majątku (np. przychody z wynajmu lub sprzedaży majątku), o ile UPD nie stanowi inaczej. W przypadku organizacji pożytku publicznego (§ 17a UPD) przedmiotem opodatkowania jest każdorazowo przychód z reklamy, składki członkowskiej, w postaci odsetek i czynszu za wyjątkiem wynajmu majątku państwowego.

Podatnikami podatku dochodowego osób prawnych są w myśl § 17 osoby prawne, jednostki organizacyjne skarbu państwa, fundusze udziałowe w myśl ustawy dotyczącej spółek inwestycyjnych i funduszy inwestycyjnych, subfundusze spółki akcyjnej ze zmiennym kapitałem podstawowym w myśl ustawy dotyczącej spółek inwestycyjnych i funduszy inwestycyjnych. Ponadto podatnikiem jest także fundusz towarzystwa emerytalnego zarządzany przez towarzystwo emerytalne na podstawie ustawy dotyczącej oszczędzania emerytalnego i na podstawie ustawy dotyczącej dodatkowego oszczędzania emerytalnego, fundusz trustowy (powierniczy) według kodeksu cywilnego oraz jednostka, która jest podatnikiem zgodnie z systemem prawnym państwa, pod rządami którego została założona lub powołana.

Podatnicy tego podatku mają obowiązek rejestracyjny, co oznacza, że muszą złożyć wniosek o zarejestrowanie się do podatku dochodowego od osób prawnych we właściwym organie podatkowym w terminie określonym w ustawie (§ 39a UPD).

Również w tym zakresie rozróżnia się podatników, którzy są rezydentami podatkowymi Republiki Czeskiej oraz takich, którzy nie są rezydentami.

Podatnicy są rezydentami podatkowymi Republiki Czeskiej, jeżeli na terytorium Republiki Czeskiej mają siedzibę lub zarząd, przez co rozumie się adres miejsca, z którego podatek jest zarządzany.

Rezydenci podatkowi Republiki Czeskiej mają obowiązek podatkowy dotyczący przychodów osiągniętych ze źródeł na terytorium Republiki Czeskiej, jak i przychodów osiągniętych ze źródeł za granicą. Jeżeli podatek, który nie jest osobą prawną, założony lub zarządzany jest na podstawie przepisów prawa Republiki Czeskiej, przyjmuje się, że na terytorium Republiki Czeskiej posiada siedzibę.

Nierezydentami podatkowymi są podatnicy, którzy nie mają na terytorium Republiki Czeskiej swojej siedziby lub stanowią tak o nich umowy międzynarodowe. Nierezydenci podatkowi mają obowiązek podatkowy, który dotyczy wyłącznie przychodów osiągniętych ze źródeł na terytorium Republiki Czeskiej.

Od podatku dochodowego od osób prawnych są zwolnione niektóre rodzaje przychodów (§ 19a i § 19b UPD). Przykładowo zwolnione są składki członkowskie na podstawie statutu, dokumentów założycielskich lub ustanawiających, przyjęte przez organizację związkową, partię polityczną lub ruch polityczny, izbę zawodową z nieobowiązkowym członkostwem za wyjątkiem Izby Gospodarczej Republiki Czeskiej i Izby Rolniczej Republiki Czeskiej. Ponadto przychody z tytułu umorzenia długu przy oddłużeniu lub reorganizacji przeprowadzonej na podstawie odrębnych przepisów prawa, udziały w zysku cichego wspólnika, jeżeli są przeznaczone na uzupełnienie wkładu pomniejszonego o udział w stracie do początkowej wysokości. Zwolnienie dotyczy także nieodpłatnych przychodów z tytułu nabycia spadku lub przekazu, nieodpłatnych przychodów z tytułu zbiórki publicznej, na cele humanitarne lub charytatywne lub przyjęcie ze zbiórki publicznej. Inne zwolnienia określone są w ustawie.

Podstawę opodatkowania stanowi różnica, o jaką przychody, za wyjątkiem przychodów niestanowiących przedmiot opodatkowania i przychodów zwolnionych od podatku, przewyższają wydatki (koszty) przestrzegając ich współmierności pod względem przedmiotu i czasu w danym okresie podatkowym; różnica ta jest korygowana zgodnie z UPD.

Od wyliczonej w ten sposób podstawy opodatkowania lub straty podatkowej odlicza się pozycje podlegające odliczeniu od podstawy opodatkowania. Następnie od pomniejszej podstawy opodatkowania odlicza się darowizny na cele pożytku publicznego, po czym oblicza się podatek.

Stawka podatkowa wynosi 19%. Obliczony podatek podlega następnie pomniejszeniu o odliczenia od podatku. Na przykład o kwotę 18000 CZK za każdego niepełnosprawnego pracownika lub kwotę 60 000 CZK za każdego pracownika o poważnym rodzaju niepełnosprawności.

Okresem podatkowym w przypadku podatku dochodowego od osób prawnych jest rok kalendarzowy, rok obrotowy, okres od dnia fuzji lub podziału korporacji prawa handlowego lub przekazania majątku wspólnikowi do końca roku kalendarzowego lub obrotowego, w którym przekształcenie lub majątek stały się skuteczne lub okres obrachunkowy, jeżeli ten okres obrachunkowy jest dłuższy niż 12 bezpośrednio następujących po sobie miesięcy.

Osoby prawne mają ogólnie obowiązek złożenia zeznania podatkowego w ciągu trzech miesięcy od zakończeniu roku podatkowego, jeżeli jednak mają obowiązek badania sprawozdań finansowych przez biegłego rewidenta lub ich zeznanie podatkowe przygotowuje i składa doradca podatkowy, zeznanie podatkowe należy złożyć najpóźniej w ciągu 6 miesięcy od zakończenia roku podatkowego. Pełnomocnictwa doradcy podatkowemu należy udzielić przed upływem trzech miesięcy od zakończenia okresu podatkowego, o czym należy także powiadomić organ podatkowy.

Jeżeli podatnikowi w okresie podatkowym nie powstanie zobowiązanie podatkowe w zakresie podatku, do którego jest zarejestrowany, musi o tym poinformować organ podatkowy w terminie złożenia zeznania lub deklaracji podatkowej.

2.6.1. Księgowość osób prawnych

Każdy przedsiębiorca prowadzący działalność gospodarczą na podstawie pozwolenia na działalność gospodarczą lub innego albo wpisany do rejestru handlowego musi swoją działalność wiernie i w sposób prawdziwy odzwierciedlać w prowadzonej ewidencji.

Podstawowe zasady rachunkowości określa ustawa nr 563 z 1991 roku o rachunkowości. Wskazuje ona podmioty zobowiązane do prowadzenia ksiąg rachunkowych. Przedsiębiorcy wpisani do rejestru handlowego prowadzą księgi rachunkowe od dnia wpisu do rejestru handlowego do dnia ich skreślenia z rejestru. Osoby fizyczne (prowadzące i nieprowadzące działalności gospodarczej), które księgi rachunkowe prowadzą dobrowolnie, muszą je prowadzić od pierwszego dnia roku obrotowego następującego po roku, w którym taką decyzję podjęli. Przedsiębiorcy zrzeszeni w stowarzyszeniu nieposiadającym osobowości prawnej prowadzą księgi rachunkowe

od pierwszego dnia następującego po okresie, w którym jeden z uczestników stowarzyszenia został jednostką zobowiązaną do prowadzenia rachunkowości (przy obliczaniu obrotów, każdego uczestnika traktuje się oddzielnie, wartości obrotów nie są sumowane). Osoby zagraniczne prowadzą księgi rachunkowe od dnia wpisania do rejestru handlowego (jeżeli nie podlegają wpisowi, prowadzą księgi rachunkowe od dnia rozpoczęcia działalności na terenie Republiki Czeskiej do czasu jej ukończenia na terenie Republiki Czeskiej).

Każdy podmiot musi prowadzić księgi rachunkowe od momentu swojego powstania do czasu swojej likwidacji. W księgach rachunkowych obowiązuje zasada podwójnego zapisu. Księgowane są operacje gospodarcze dotyczące stanu i zmiany składników majątku i innych aktywów, zobowiązań i innych pasywów oraz kosztów, przychodów i wyniku finansowego. Operacje gospodarcze księgowane są w okresie, z którym są rzeczowo i czasowo związane, czyli w tzw. okresie obrachunkowym. Jeżeli zachowanie tej zasady nie jest możliwe, można je zaksięgować także w okresie, w którym stwierdzono dany stan faktyczny. Księgowanie odbywa się zgodnie z metodami rachunkowości.

Prowadzenie ksiąg rachunkowych można zlecić innej osobie fizycznej lub prawnej, co jednak nie zwalnia jednostki z odpowiedzialności za prowadzenie ksiąg rachunkowych.

Ministerstwo finansów wydaje Czeskie Standardy Rachunkowości. Standardy określają zasady księgowania operacji związanych ze składnikami majątku i źródłami ich pochodzenia, sporządzania sprawozdań finansowych, sposoby ewidencji w przypadku upadłości i likwidacji. Ponadto określają procedury inwentaryzacyjne oraz sposób sporządzenia sprawozdania z przepływów pieniężnych.

2.7. Ewidencja podatkowa

2.7.1. Ewidencja podatkowa

Ewidencja podatkowa przychodów i rozchodów uregulowana jest w ustawie nr 586 z 1992 rok o podatkach dochodowych w §7b.

Ewidencja podatkowa służy do ustalenia podstawy opodatkowania podatkiem dochodowym.

Obejmuje informacje nt. przychodów i rozchodów oraz składników majątku i zobowiązań. To de facto bardzo uproszczona i zredukowana forma prowadzenia ewidencji księgowej. Z pewnością nie jest to jednak ewidencja księgowa w jej właściwym znaczeniu. Ewidencję podatkową prowadzą wszystkie osoby fizyczne prowadzące działalność gospodarczą, które nie prowadzą ksiąg rachunkowych i swoich kosztów uzyskania przychodów nie ujmują „ryczałtowo” (jako procent przychodów).

Ewidencję podatkową mogą prowadzić wszyscy drobni przedsiębiorcy (osoby fizyczne) niewpisani do rejestru handlowego, których roczny obrót nie przekracza 15 milionów koron.

2.7.2. Elektroniczna ewidencja utargów (przychodów gotówkowych)

W dniu 9.03.2022 r. rząd zatwierdził wniosek Ministerstwa Finansów Republiki Czeskiej, który uchyla ustawę nr 112 z 2016 roku o ewidencji utargów (przychodów gotówkowych). Rządowy projekt ustawy powinien obowiązywać od 1 stycznia 2023 roku. Oznacza to, że od 2023 roku nie powróci prawny obowiązek elektronicznej ewidencji sprzedaży, który został zawieszony na prawie dwa lata w związku z pandemią COVID-19. Zatwierdzony przez rząd projekt ustawy nie przewiduje dalszego funkcjonowania systemu elektronicznej ewidencji utargów po stronie administracji skarbowej, w tym także w przypadku przedsiębiorców, którzy dobrowolnie prowadzą ewidencję.

2.8. Podatek od nieruchomości

Podatek od nieruchomości reguluje ustawa nr 338 z 1992 roku o podatku od nieruchomości. Jest to rodzaj podatku majątkowego. Podatek od nieruchomości obejmuje podatek od gruntów, podatek od budowli i jednostek mieszkalnych.

Podatek od nieruchomości to podatek realny. Obowiązek jego zapłaty powstaje bez względu na to, czy podatnik osiąga wystarczające dochody, by móc go zapłacić. Odprowadzony podatek od nieruchomości może być kosztem uzyskania przychodu w podatku dochodowym.

Okresem podatkowym w przypadku podatku od nieruchomości jest rok kalendarzowy. Nie uwzględnia się zmian okoliczności decydujących dla podatku, które nastąpią w trakcie roku podatkowego.

Podatnik jest zobowiązany do złożenia deklaracji podatkowej właściwemu organowi podatkowemu w terminie do 31 stycznia roku podatkowego. Jeżeli przedsiębiorca posiada więcej niż jedną nieruchomość i wszystkie znajdują się w tym samym regionie (*kraju*), składa deklarację tylko w jednym urzędzie. Jeśli jednak posiada nieruchomości w więcej niż jednym regionie, składa kilka deklaracji – po jednej dla każdego regionu. Deklarację można również złożyć elektronicznie za pomocą skrzynki danych, tożsamości bankowej lub eObčanka.

Komentarz

Od 2009 roku w czeskim systemie prawnym **skrzynkę danych** definiuje się jako specjalne elektroniczne repozytorium do przechowywania danych, utworzone na mocy ustawy nr 300 z 2008 roku, które jest przeznaczone do dostarczania dokumentów elektronicznych między organami władzy publicznej z jednej strony a osobami fizycznymi i prawnymi z drugiej.

Tożsamość bankowa to dokument tożsamości – cyfrowy dowód osobisty. To szybki sposób weryfikacji tożsamości przedsiębiorcy.

Od początku lipca 2018 roku w Republice Czeskiej funkcjonują nowe elektroniczne dowody tożsamości, które pozwalają obywatelom na bezpieczną identyfikację i komunikację z urzędami przez internet. Elektroniczny dowód tożsamości **eObčanka** jest wydawany na wniosek przez dowolny urząd gminy o rozszerzonych kompetencjach lub Ministerstwo Spraw Wewnętrznych.

Zeznania podatkowego nie składa się, jeżeli podatnik złożył takie zeznanie za jeden z poprzednich okresów podatkowych lub podatek został naliczony lub doliczony w jednym z poprzednich okresów podatkowych z urzędu i w porównaniu z tym poprzednim okresem podatkowym nie zmieniły się okoliczności, które decydują o wymiarze podatku. W takiej sytuacji podatek nalicza się w wysokości ostatniego znanego zobowiązania podatkowego a za dzień wymiaru podatku oraz za dzień doręczenia tej decyzji podatnikowi uważa się dzień 31 stycznia roku podatkowego. Organ podatkowy nie musi podatnikowi przekazywać wymiaru płatniczego, który nie musi zawierać też uzasadnienia, jest on wkładany do akt i nie można się od niego odwołać. Na wniosek podatnika organ podatkowy przesyła mu odpis wymiaru płatniczego w ciągu 30 dni od dnia otrzymania wniosku. Jeżeli w stosunku do poprzedniego okresu podatkowego nastąpi zmiana okoliczności istotnych z punktu widzenia wymiaru podatku lub zmianie ulegnie osoba podatnika, podatnik musi to zgłosić do 31 stycznia roku podatkowego. W takich przypadkach podatek można zgłosić składając zeznanie podatkowe lub częściowe zeznanie podatkowe. W częściowym zeznaniu podatkowym podatnik ujmuje tylko zaistniałe zmiany oraz wylicza ogólną kwotę podatku.

2.8.1. Podatek od gruntów

Przedmiotem opodatkowania podatkiem od gruntów są grunty na terenie Republiki Czeskiej, ewidencjonowane w tzw. katastrze nieruchomości (ewidencja gruntów i budowli).

Podstawą opodatkowania w przypadku gruntów ornych, chmielnic, winnic, ogrodów, sadów i trwałych porostów trawiastych jest cena gruntu ustalona w wyniku pomnożenia wielkości gruntu w m² przez średnią cenę ziemi określoną dla 1 m² w rozporządzeniu Ministerstwa Rolnictwa Republiki Czeskiej nr 613 z 1992 roku.

Podatek ten nie obejmuje natomiast gruntów leśnych, na których znajdują się lasy specjalnego przeznaczenia i lasy ochronne, gruntów przeznaczonych do obrony kraju, gruntów stanowiących element jednostki mieszkalnej oraz gruntów będących współwłasnością wszystkich właścicieli jednostek mieszkalnych w budynku użytkowanym wspólnie przez te jednostki mieszkalne oraz gruntów, które są obszarami wodnymi, z wyjątkiem stawów

służących do celów intensywnej i przemysłowej hodowli ryb, albo gruntów, na których znajdują się podlegające opodatkowaniu budynki w zakresie powierzchni zabudowanej tymi budynkami.

Podatnikiem podatku od gruntów jest właściciel gruntu oraz inni podatnicy, o których mowa w § 3 ust. 2 ustawy o podatku od nieruchomości. Przykładowo w przypadku gruntu będącego w funduszu powierniczym podatnikiem podatku jest dany fundusz. W przypadku gruntu obciążonego prawem wybudowania nieruchomości na cudzym gruncie podatnikiem jest inwestor budowlany. W przypadkach określonych w ustawie w § 3 ust. 3 podatnikiem podatku od gruntów jest każdorazowo najemca lub dzierżawca wynajmowanego lub dzierżawionego gruntu. Jeżeli właściciel gruntu nie jest ustalony lub w przypadku gruntów, których granice w terenie powstały w rzeczywistości po przekazaniu gruntów w charakterze zastępczych w zamian za wcześniejsze scalone grunty, podatnikiem jest użytkownik.

Zwolnione od podatku są grunty należące do Skarbu Państwa lub gminy, na której terenie się znajdują, albo przykładowo grunty, na których mieszczą się publiczne i niepubliczne nekropolie w myśl ustawy o cmentarzach. Inne zwolnienia wymienione są w § 4 ustawy o podatku od nieruchomości, w którym są również określone szczegółowe warunki ich stosowania.

Stawka podatkowa określona jest w ustawie procentowo od podstawy opodatkowania lub kwotowo w CZK/m².

Podstawowa stawka podatku dla działek budowlanych podlega pomnożeniu przez współczynnik zależny od liczby mieszkańców danej gminy.

Podstawą opodatkowania w przypadku gruntów ornych, chmielnic, winnic, ogrodów, sadów i trwałych porostów trawiastych jest cena ziemi ustalona w wyniku pomnożenia wielkości gruntu w m² przez średnią cenę ziemi określoną dla 1 m² w rozporządzeniu Ministerstwa Rolnictwa Republiki Czeskiej w porozumieniu z Ministerstwem Finansów Republiki Czeskiej.

Stawka podatkowa dla gruntów ornych, chmielnic, winnic, ogrodów, sadów owocowych wynosi 0,75%, a dla trwałych porostów trawiastych, lasów gospodarczych i stawów o intensywnej i przemysłowej hodowli ryb 0,25%.

Stawkę podatku od gruntów budowlanych mnoży się przez współczynnik w zależności od liczby mieszkańców w gminie, wynoszący 1,0 w gminach do 1000 mieszkańców, 1,4 w gminach powyżej 1000 mieszkańców do 6000 mieszkańców, 1,6 w gminach powyżej 6000 mieszkańców do 10 000 mieszkańców, 2,0 w gminach powyżej 10 000 mieszkańców do 25 000 mieszkańców, 2,5 w gminach powyżej 25 000 mieszkańców do 50 000 mieszkańców, 3,5 w gminach powyżej 50 000 mieszkańców, w miastach statutowych i innych wskazanych miastach, 4,5 w Pradze.

Decydująca dla ustalenia współczynnika dla danej gminy jest liczba mieszkańców wynikająca z ostatniego spisu ludności.

Gmina może w drodze powszechnie obowiązującego obwieszczenia dla poszczególnych sołectw przypisać im współczynnik zwiększyć o jedną kategorię lub zmniejszyć o jedną do trzech kategorii.

2.8.2. Podatek od budowli i jednostek mieszkalnych

Przedmiotem podatku od budowli i jednostek mieszkalnych jest podlegająca opodatkowaniu budowla, czyli budynek (zdefiniowany w ustawie katastralnej), budowla inżynierska wymieniona w załączniku do ustawy o podatku od nieruchomości oraz jednostka, jeżeli znajdują się na terytorium Republiki Czeskiej. Przedmiotem opodatkowania nie jest budynek, w którym znajdują się jednostki mieszkalne.

Podatnikiem jest właściciel budowli/budynku lub jednostki oraz inne osoby, o których mowa w § 8 ust. 2 ustawy o podatku od nieruchomości. Podatnikiem jest zawsze najemca lub dzierżawca w przypadku jednostki wynajmowanej lub dzierżawionej, która obejmuje pomieszczenie gospodarcze inne niż piwnica lub komórka, lub w przypadku budowli, za wyjątkiem budynku mieszkalnego, jeżeli zarządza nimi Państwowy Urząd Gruntów (Státní pozemkový úřad) lub Zarząd Państwowych Rezerw Materialnych (Správa státních hmotných rezerv) lub zostały przekazane na podstawie decyzji o prywatyzacji Ministerstwu Finansów.

Ustawa w § 9 wymienia także jednostki mieszkalne i budynki, które są zwolnione z opodatkowania. Przykładowo są to budynki i jednostki mieszkalne będące własnością Republiki Czeskiej, gminy, na terenie której się znajdują, budynki i jednostki mieszkalne będące własnością organizacji pożytku publicznego, związków oraz budynki będące własnością publicznych szkół wyższych.

Podstawą opodatkowania jest wielkość zabudowanej powierzchni w m² wg stanu na dzień 1 stycznia roku podatkowego. Przez powierzchnię zabudowy rozumie się powierzchnię zabudowaną budowli w myśl ustawy Prawo Budowlane odpowiadającą nadziemnej części podlegającej opodatkowaniu budowli.

Podstawą opodatkowania w przypadku jednostek mieszkalnych jest zagospodarowana powierzchnia podłogowa, którą stanowi wielkość powierzchni podłogowej jednostki mieszkalnej w m² wg stanu na dzień 1 stycznia roku podatkowego pomnożona przez właściwy współczynnik określony w ustawie. Współczynnik wynosi 1,22, jeżeli częścią jednostki mieszkalnej jest grunt wykraczający poza powierzchnię zabudowaną lub jeżeli wraz z jednostką mieszkalną jest użytkowany grunt będący współwłasnością wszystkich właścicieli jednostek mieszkalnych w budynku. W pozostałych przypadkach współczynnik wynosi 1,20. Powierzchnia podłogowa jednostki mieszkalnej do celów podatku od nieruchomości nie obejmuje powierzchni podłogowej wspólnych części budynku w zakresie udziału w nich, który jest ujęty w ramach jednostki mieszkalnej.

Stawka podatkowa określona jest w § 11 ustawy o podatku od nieruchomości. Na przykład w przypadku budynku mieszkalnego podstawowa stawka wynosi 2 CZK za 1 m² powierzchni zabudowanej. Podstawowa stawka podatkowa podlega pomnożeniu przez właściwy współczynnik obowiązujący dla danej gminy według liczby mieszkańców ustalonej w ramach ostatniego spisu ludności. Współczynniki te wynoszą od 1,0 w gminach do 1000 mieszkańców do 4,5 w Pradze. Ponadto każda gmina w drodze obwieszczenia może ustalić dla poszczególnych dzielnic lub dla całej gminy współczynniki niższe bądź wyższe.

2.9. Podatek drogowy

Podatek drogowy uregulowany jest ustawą nr 16 z 1993 roku o podatku drogowym. Podatek drogowy zaliczany jest do podatków majątkowych.

Przedmiotem podatku drogowego są drogowe pojazdy mechaniczne i ich przyczepy oraz naczepy, które są zarejestrowane w Republice Czeskiej, użytkowane w Republice Czeskiej oraz wykorzystywane przez podatników określonych w przepisach prawa. Podatnicy ci mają obowiązek zapłacenia podatku. Upraszczając, dotyczy to osób prawnych oraz osób fizycznych prowadzących działalność gospodarczą. Konkretnie dotyczy to podatników podatku dochodowego od osób prawnych, jeżeli przychody z tej ich działalności nie są przedmiotem podatku dochodowego. Wyjątek dotyczy korzystania z pojazdu mechanicznego do celów działalności organizacji pożytku publicznego będącej podatnikiem podatku dochodowego od osób prawnych. Ponadto dotyczy to podatników podatku dochodowego od osób fizycznych, jeżeli pojazd mechaniczny użytkują do celów działalności lub w bezpośrednim związku z jej prowadzeniem, z której osiągane są przychody z samodzielnie wykonywanej działalności gospodarczej w myśl ustawy o podatkach dochodowych.

Przedmiot podatku drogowego stanowią także pojazdy z maksymalną dopuszczalną ładownością powyżej 3,5 t, przeznaczone wyłącznie do przewozu ładunków i zarejestrowane w Republice Czeskiej.

Przedmiotem podatku nie są specjalne samochody gaśnicowe i inne pojazdy w myśl odrębnych przepisów prawa oraz ciągniki rolnicze i leśne oraz ich przyczepy i naczepy oraz inne pojazdy specjalne w myśl odrębnych przepisów prawa oraz pojazdy, którym przyznano specjalny numer rejestracyjny.

Podatnikiem podatku jest ta osoba, która jako użytkownik pojazdu wpisana jest w dowodzie rejestracyjnym pojazdu. Ponadto podatnikiem jest osoba, która użytkuje pojazd, w którego dowodzie rejestracyjnym wpisana jest jako użytkownik osoba, która zmarła, nie istnieje lub jej działalność została zamknięta, lub użytkuje pojazd, którego użytkownik jest wyrejestrowany z rejestru pojazdów. Podatnikiem jest ponadto pracodawca, jeżeli wypłaca

swojemu pracownikowi ekwiwalent kosztów podróży za wykorzystanie samochodu osobowego lub jego przyczepy i naczepy, o ile obowiązek podatkowy nie ciąży na użytkowniku pojazdu. Ponadto osoba, która użytkuje pojazd zarejestrowany i przeznaczony jako rezerwa na wypadek mobilizacji lub będący zapasem w pogotowiu, oraz jednostka organizacyjna osoby z siedzibą lub pobytem stałym zagranicą. Jeżeli pojazd występuje u kilku podatników, płacą oni podatek wspólnie i nierozłącznie.

Zwolnione z podatku drogowego są pojazdy, o których mowa w § 3 ustawy o podatku drogowym. Są to na przykład pojazdy liczące poniżej czterech kół wpisane w dowodzie rejestracyjnym jako kategoria L oraz ich przyczepy i naczepy, pojazdy misji dyplomatycznych i urzędów konsularnych, pojazdy zapewniające liniowe osobowe połączenia wewnątrz krajowe przy założeniu, że w tym celu pokonają ponad 80% kilometrów z łącznej liczby przejechanych w roku podatkowym kilometrów, pojazdy użytkowane przez siły zbrojne, specjalne pojazdy zmiatające oraz pojazdy ochrony przeciwpożarowej użytkowane przez straż pożarną przedsiębiorstwa.

Podstawa opodatkowania zależna jest od rodzaju pojazdu. Podstawę opodatkowania stanowi pojemność silnika w cm³ w przypadku samochodów osobowych za wyjątkiem samochodów osobowych z napędem elektrycznym lub suma największych dopuszczalnych nacisków osi i liczba osi w przypadku naczep lub największa dopuszczalna masa w tonach i liczba osi w przypadku pojazdów pozostałych.

Stawka podatkowa jest także określona w różny sposób. W przypadku samochodów osobowych podatek drogowy wynosi od 1.200 CZK (800 cm³) do 4.200 CZK (powyżej 3.000 cm³) rocznie. W przypadku pozostałych pojazdów podatek ustala się na podstawie najwyższej dopuszczalnej masy (masy całkowitej) w tonach i liczby osi. Wynosi od 1.800 CZK (do 1 tony z 1 osią) do 50.400 CZK (3 osie, powyżej 36 ton) rocznie. Roczna stawka podatku ustalana jest dla każdego pojazdu indywidualnie na podstawie danych wpisanych w dokumentach technicznych (rejestracyjnych) pojazdu. W przypadkach określonych w ustawie stawka podatkowa ulega procentowemu obniżeniu lub procentowemu powiększeniu.

Okresem podatkowym jest rok kalendarzowy. Zeznanie podatkowe do podatku drogowego należy złożyć najpóźniej do 31 stycznia roku kalendarzowego, który następuje po upływie roku podatkowego. Podatnik opłaca podatek drogowy w czterech ratach, kwartalnie do 15. dnia miesiąca kwietnia, lipca, października i grudnia.

Komentarz

W związku z sytuacją nadzwyczajną – inwazją Rosji na terytorium Ukrainy rozpoczętą 24 lutego 2022 roku, minister finansów wydał „Decyzję o umorzeniu odsetek i kar związanych z podatkiem i zaliczek na podatek w związku z sytuacją nadzwyczajną”, opublikowaną 24 marca 2022 roku w Biuletynie Finansowym nr 6/2022.

2.10. Podatek ekologiczny

Zgodnie z Dyrektywą Rady nr 2003/96/WE z 27 października 2003 roku w sprawie restrukturyzacji wspólnotowych przepisów ramowych dotyczących opodatkowania produktów energetycznych i energii elektrycznej, Republika Czeska przyjęła ustawę nr 261 z 2007 roku o stabilizacji budżetów publicznych, na mocy której wdrożyła dyrektywę.

Zgodnie z ustawą o stabilizacji budżetów publicznych przedmiotem opodatkowania jest prąd elektryczny, gaz ziemny oraz niektóre inne gazy, paliwa stałe (węgiel czarny, węgiel brunatny, koks).

Płatnikiem podatku ekologicznego jest dostawca, który na obszarze podatkowym dostarczył przedmioty opodatkowania, w sytuacjach określonych w ustawie także zarządca sieci dystrybucyjnej, producent przedmiotu opodatkowania; ponadto także osoby, które energię podlegającą zwolnieniu wykorzystują do innych celów aniżeli do celów podlegających zwolnieniu oraz osoby, które zużyły nieopodatkowaną energię.

Zwolnienie zależne jest od przeznaczenia wykorzystywanej energii. Dotyczy to w szczególności energii elektrycznej i paliw stałych, wykorzystywanych do prowadzenia przewozów publicznych osób lub żeglugi śródlądowej

na terenie RCz. Ponadto ze zwolnienia można skorzystać w przypadku gazu do produkcji energii cieplnej w gospodarstwach domowych oraz w przydomowych kotłowniach, o których mowa w odrębnych przepisach.

Płatnicy zobowiązani do zadeklarowania i zapłaty podatku powinni złożyć deklarację podatkową oraz podatek zapłacić do 25. dnia po zakończeniu okresu podatkowego, w którym obowiązek ten zaistniał.

2.11. Ordynacja podatkowa

Ordynacja podatkowa (daňový řád) to ustawa regulująca sposoby postępowania organów podatkowych, prawa i obowiązki podmiotów gospodarczych oraz osób trzecich, które powstają w postępowaniu podatkowym. Ordynacja podatkowa została przyjęta dnia 22 lipca 2009 roku i została w Dzienniku Ustaw opublikowana pod nr 280/2009. Obowiązuje od 1 stycznia 2011 roku.

Administracja podatkowa to proces mający na celu prawidłowe określenie i ustalenie podatków oraz zapewnienie ich zapłaty. Podstawą do prawidłowego ustalenia i wymiaru podatku jest złożone przez podatnika zeznanie podatkowe. Zeznanie podatkowe to prawidłowa deklaracja, zgłoszenie lub rozliczenie podatkowe, dodatkowe zeznanie podatkowe, czyli dodatkowa deklaracja, zgłoszenie lub rozliczenie.

Przedmiotem administracji podatkowej są podatki stanowiące przychód budżetu publicznego lub uszczuplenie przychodów budżetu publicznego.

Przez budżet publiczny rozumie się budżet państwa, państwowe aktywa finansowe lub fundusz rezerwy jednostki organizacyjnej państwa, budżet jednostki samorządu terytorialnego, budżet funduszu państwowego lub Fundusz Krajowy, budżet Unii Europejskiej lub budżet, o którym stanowi tak ustawa.

Dla celów omawianej ustawy podatek oznacza świadczenie pieniężne, które ustawa określa jako podatek, cło lub opłatę, świadczenie pieniężne, o ile ustawa stanowi, że administrowanie nim odbywa się zgodnie z niniejszą ustawą, świadczenie pieniężne w ramach administracji dzielonej. Podatek obejmuje także odliczenie od podatku, stratę podatkową lub inną formę opodatkowania oraz naliczone zobowiązania dodatkowe, które obejmują odsetki, odsetki karne, grzywny i koszty postępowania, o ile zostały nałożone lub powstały zgodnie z ustawą podatkową. Odsetki, odsetki karne i grzywny za nieterminowe złożenie deklaracji podatkowej odzwierciedlają dany stan podatku.

2.12. Kodeks karny

Ustawa nr 40 z 2009 roku, Kodeks Karny, reguluje w części VI:Przestępstwa gospodarcze a w części V.w dziale 2 określa przestępstwa związane z podatkami, opłatami i dewizami.

W §§ 240 – 247 określa

§ 240 Pomniejszanie podatku, opłaty lub innej obowiązkowej daniny

§ 241 Nieodprowadzenie podatku, składki na ubezpieczenie społeczne i innej obowiązkowej daniny

§ 242 Szczególne postanowienia dotyczące czynnego żalu

§ 243 Niespełnienie obowiązku zgłoszeniowego w postępowaniu podatkowym

§ 244 Naruszenie przepisów o banderolach i innych przedmiotach służących oznakowaniu towarów

§ 245 Podrabianie i przerabianie przedmiotów służących oznakowaniu towarów w celach podatkowych i przedmiotów potwierdzających obowiązek uiszczenia opłaty

§ 246 Podrabianie i przerabianie znaczków

§ 247 Zagrożenia dla gospodarki dewizowej.

2.12.1. Pomniejszanie podatku, opłaty lub innej obowiązkowej daniny

Ten, kto w większym zakresie pomniejsza podatek, cło, składki na ubezpieczenie społeczne, składkę na państwową politykę zatrudnienia, składkę na ubezpieczenie wypadkowe, składkę na ubezpieczenie zdrowotne, opłatę lub inną obowiązkową daninę lub wyłudza korzyść związaną z którąś z tych obowiązkowych płatności podlega karze pozbawienia wolności na okres sześciu miesięcy do lat trzech lub zakazowi prowadzenia działalności.

Karze pozbawienia wolności od dwóch do ośmiu lat podlega sprawca, jeżeli popełni przestępstwo z co najmniej dwiema osobami, jeżeli w celu ułatwienia takiego czynu naruszy zabezpieczenie urzędowe lub jeżeli popełni taki czyn na znaczną skalę.

Karze pozbawienia wolności od pięciu do dziesięciu lat podlega sprawca, jeżeli popełni przestępstwo na dużą skalę lub jeżeli popełni je w połączeniu ze zorganizowaną grupą działającą w kilku państwach.

2.12.2. Nieodprowadzenie podatku, składki na ubezpieczenie społeczne i innej obowiązkowej daniny

Ten, kto w większym zakresie nie spełni jako pracodawca lub płatnik swojego ustawowego obowiązku odprowadzania za pracownika lub inną osobę podatku, składki na ubezpieczenie emerytalne, składki na ubezpieczenie społeczne, składki na państwową politykę zatrudnienia albo składki na ubezpieczenie zdrowotne, podlega karze pozbawienia wolności na okres trzech lat lub zakazowi prowadzenia działalności.

Karze pozbawienia wolności od roku do pięciu lat lub grzywnie podlega sprawca, jeżeli w wyniku takiego czynu osiągnie dla siebie lub dla innej osoby znaczną korzyść.

Karze pozbawienia wolności od lat dwóch do lat ośmiu podlega sprawca, jeżeli w wyniku czynu osiągnie dla siebie lub dla innej osoby korzyść dużych rozmiarów.

2.12.3. Szczególne postanowienia dotyczące czynnego żalu

Odpowiedzialność karna z tytułu przestępstwa nieodprowadzenia podatku, składki na ubezpieczenie społeczne i innej obowiązkowej daniny (§ 241) wygasa, jeżeli sprawca spełni dodatkowo swój obowiązek, zanim sąd pierwszej instancji rozpocznie ogłaszania wyroku.

2.12.4. Niespełnienie obowiązku zgłoszeniowego w postępowaniu podatkowym

Ten, kto nie spełni swojego ustawowego obowiązku zgłoszeniowego wobec organu podatkowego, zagrażając w ten sposób w większym zakresie prawidłowemu i terminowemu ustaleniu podatku innej osobie lub jego wyegzekwowaniu od innej osoby, podlega karze pozbawienia wolności na okres dwóch lat lub zakazowi prowadzenia działalności.

Karze pozbawienia wolności od jednego roku do lat czterech lub karze grzywny podlega sprawca, jeżeli popełni czyn znacznych rozmiarów.

2.12.5. Naruszenie przepisów o banderolach i innych przedmiotach służących oznakowaniu towarów

Ten, kto wykorzystuje banderole, znaki kontrolne lub inne przedmioty służące do oznakowania towarów do celów podatkowych w sprzeczności z innymi przepisami prawa z zamiarem wyrządzenia innej osobie szkody lub

osiągnięcia nieuprawnionej korzyści przez siebie lub inną osobę, lub kto w sprzeczności z innym przepisem prawa importuje, magazynuje, transportuje lub wprowadza do obrotu towary bez banderoli, znaków kontrolnych albo innych przedmiotów służących do oznakowania dla celów podatkowych podlega karze pozbawienia wolności na okres trzech lat lub zakazowi prowadzenia działalności.

Karze pozbawienia wolności od roku do pięciu lat podlega sprawca, jeżeli czyn popełni co najmniej z dwoma osobami lub w wyniku takiego czynu osiągnie dla siebie lub dla innej osoby znaczną korzyść.

Karze pozbawienia wolności od lat dwóch do lat ośmiu podlega sprawca, jeżeli w wyniku czynu osiągnie dla siebie lub dla innej osoby korzyść dużych rozmiarów.

2.12.6. Podrabianie i przerabianie przedmiotów służących oznakowaniu towarów w celach podatkowych i przedmiotów potwierdzających obowiązek uiszczenia opłaty

Ten, kto podrabia lub przerabia banderole, znaki kontrolne lub inne przedmioty służące do oznakowania towarów w celach podatkowych lub przedmioty wydane przez organ władzy publicznej lub przez niego upoważnioną osobę prawną w dowód spełnienia obowiązku płatniczego z zamiarem wyrządzenia innej osobie szkody lub osiągnięcia przez inną osobą lub siebie nieuprawnionej korzyści, lub kto takie banderole, znaki lub przedmioty wprowadza w obieg lub używa ich jak prawdziwych podlega karze pozbawienia wolności na okres jednego roku, zakazowi prowadzenia działalności lub przypadkowi rzeczy.

Karze pozbawienia wolności na sześć miesięcy do pięciu lat lub karze grzywny podlega sprawca, jeżeli popełni czyn o znacznym zakresie lub w wyniku takiego czynu osiągnie dla siebie lub dla innej osoby znaczną korzyść.

Karze pozbawienia wolności od dwóch do ośmiu lat podlega sprawca, jeżeli w wyniku czynu osiągnie dla siebie lub dla innej osoby korzyść dużych rozmiarów.

2.12.7. Podrabianie i przerabianie znaczków

Ten, kto podrabia lub przerabia znaczki pocztowe lub znaczki opłaty skarbowej z zamiarem wyrządzenia innej osobie szkody lub osiągnięcia nieuprawnionej korzyści przez siebie albo inną osobę, lub kto takie znaczki celowo wprowadza w obieg albo używa ich jak prawdziwych, podlega karze pozbawienia wolności na okres jednego roku, zakazowi prowadzenia działalności lub przypadkowi rzeczy.

Karze pozbawienia wolności na okres od sześciu miesięcy do pięciu lat lub karze grzywny podlega sprawca, jeżeli popełni czyn o znacznym zakresie lub w wyniku takiego czynu osiągnie dla siebie lub dla innej osoby znaczną korzyść.

Karze pozbawienia wolności od lat dwóch do lat ośmiu podlega sprawca, jeżeli w wyniku czynu osiągnie dla siebie lub dla innej osoby korzyść dużych rozmiarów.

2.12.8. Naruszenie zakazów w czasie stanu nadzwyczajnego w gospodarce dewizowej

Ten, kto w czasie stanu nadzwyczajnego w gospodarce dewizowej złamie zakazy, określone w ustawie dewizowej dla stanu nadzwyczajnego w gospodarce dewizowej i dotyczące ogłoszonego stanu nadzwyczajnego, podlega karze pozbawienia wolności na okres jednego roku do lat sześciu, karze grzywny lub zakazowi prowadzenia działalności

Nota Wydawcy

Publikacja ma charakter informacyjny, zgodny ze stanem prawnym na dzień 30.04.2022 roku. Wykorzystanie zawartych w niej informacji w konkretnych sytuacjach poprzedzone powinno być analizą stanu prawnego aktualnego w czasie realizowanych czynności.

Autorzy i Wydawca nie ponoszą odpowiedzialności za skutki wykorzystania treści zawartych w publikacji.

Źródłami prawa w Republice Czeskiej są wyłącznie teksty ogłoszone w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej (<http://eur-lex.europa.eu>) i Sbírcie zákonů České republiky.

Tekst stanowi część publikacji

Pakiety informacyjne

Uwarunkowania prawne prowadzenia działalności gospodarczej w Czechach i w Polsce, aktualne przepisy podatkowe, prawo pracy w 2022 roku

<u>Wydawca</u>	
Okresní hospodářská komora v Jablonci nad Nisou Jiráskova 9, 466 01 Jablonec nad Nisou www.ohkjablonec.cz www.podnikanivpolsku.cz info@ohkjablonec.cz Tel. + 420 483 346 000	Karkonoska Agencja Rozwoju Regionalnego SA 58-500 Jelenia Góra, ul. 1 Maja 27 www.karr.pl www.podnikanivpolsku.cz biuro@karr.pl Tel. + 48 75 75 27 500
ISBN 978-80-270-4336-1	ISBN 978-83-939860-9-5